

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: C. nar. X., štátna príslušníčka Vietnamu, t. č. bytom K., zastúpená advokátom JUDr. J., S., proti žalovanému: **Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov**, Jarková 31, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. UHCP-354-4/RHCP-PO-HCP-2009 zo dňa 16. júla 2009, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13Scud 11/2009-47 zo dňa 18. decembra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Scud 11/2009-47 zo dňa 18. decembra 2009 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. p. UHCP-354-4/RHCP-PO-HCP-2009 zo dňa 16. júla 2009 v spojení s rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Košiciach č. p.: UHCP-15-4/RHCP-PO-CP-KE-ZVC-2009 zo dňa 5.6.2009 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyni náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom uvedeným vo výroku, zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania rozhodnutia č. p. *UHCP-354-4/RHCP-PO-HCP-2009 zo dňa 16. júla 2009*, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Košiciach č. p.: UHCP-15-4/RHCP-PO-CP-KE-ZVC-2009 zo dňa 5.6.2009 o administratívnom vyhostení žalobkyne z územia Slovenskej republiky a zákaze vstupu na územie SR do 5.6.2012, odvolanie žalobkyne zamietol .

Krajský súd uviedol, žalovaný a prvostupňový správny orgán rozhodli v súlade so zákonom, ak konštatovali, že bol naplnený dôvod pre administratívne vyhostenie žalobkyne podľa § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5/ v spojení s § 49 ods.1 písm. n/ zákona o pobyte cudzincov.

Podľa krajského súdu nebolo možné súhlasiť s námietkou žalobkyne, že ešte pred zánikom živnostenského oprávnenia kontinuálne pokračovala v podnikateľskej činnosti ako spoločníčka obchodnej spoločnosti T. s.r.o. Žalobkyňa v žalobe namietala, že živnostenské oprávnenie jej zaniklo na základe oznámenia o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti podanej dňa 14.2.2008 s dátumom skončenia 29.2.2008. Túto námietku však žalobkyňa v správnom konaní neuplatnila, preto krajský súd na ňu neprihliadol.

Poukázal na to, že predmetom súdneho prieskumu môžu byť len tie námietky uvedené v žalobe, ktoré boli uplatnené v odvolacom konaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu a s ktorými sa mal možnosť žalovaný ako odvolací orgán vysporiadať v rozhodnutí napadnutom žalobou. Inak by preskúmovacie súdne konanie nahrádzalo rozhodovacia činnosť správneho orgánu v odvolacom konaní, čo súdu neprislúcha.

Neopodstatnená je podľa krajského súdu aj námietka žalobkyne, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom, ak jej bola uložená lehota na vycestovanie do troch dní od prepustenia z Útvaru policajného zaistenia cudzincov v Sečovciach.

Krajský súd poukázal na to, že z ustanovenia § 57 ods. 4 zákona vyplýva, že lehota na vycestovanie je určená maximálne do 30 dní, čo neznamena, žeby nemohla byť určená aj kratšia lehota.

Krajský súd sa stotožnil s námietkou žalobkyne, že úmyselné konanie (uvedenie nepravdivých údajov) jej preukázané nebolo, aj napriek tomu žalobu zamietol, pretože dôvody administratívneho vyhostenia uvedené v § 57 ods. 1 písm. c/ pod bodmi 1-7 sú v zákone uvedené samostatne a nie sú vzájomne podmienené.

Podľa krajského súdu pre vydanie rozhodnutia o administratívnom vyhostení postačuje preukázanie, čo i len jedného z dôvodov. V danom prípade bol u žalobkyne preukázaný dôvod administratívneho vyhostenia podľa § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5/ zákona o pobyte cudzincov.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, v ktorom namietala proti právnomu názoru súdu, že dňom 1.1.2008 zanikol účel, na ktorý bol udelené povolenie na prechodný pobyt, t. j. zrušením živnostenského oprávnenia ako fyzickej osoby s tým, že žalobkyňa ako právnická osoba vyvíjala podnikateľskú činnosť v rámci spoločnosti T. s.r.o. od 29.1.2008. Krajský súd mal za to, že takýmto konaním žalobkyne bola naplnená dikcia § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5/ v spojení s § 49 ods. 1 písm. n/ zákona o pobyte cudzincov, žalobkyňa však vyjadrila presvedčenie, že takýto výklad zákonnej normy neobstojí z logického hľadiska, nakoľko žalobkyňa formálne ako fyzická osoba prestala podnikat' dňom 1.1.2008 s tým, že nasledujúci pracovný deň t. j. 2.1.2008 uzavrela spoločenskú zmluvu o založení spoločnosti T. s.r.o., čiže týmto dňom bola právnická osoba založená.

Podľa žalobkyne zákonodarca pri pojme „zanikol účel, na ktorý bolo cudzincovi udelené povolenie na pobyt“ deklaruje stav ako nemenný, t. j. definitívny zánik podnikateľskej činnosti, čo v prípade žalobkyne nedošlo. V čase keď správny orgán vydal napadnuté rozhodnutie, žalobkyňa podnikala ako právnická osoba, čiže neboli zákonné dôvody pre jej administratívne vyhostenie v zmysle § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5 zákona o pobyte cudzincov.

Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 264c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4. mája 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu *č. p. UHCP-354-4/RHCP-PO-HCP-2009 zo dňa 16. júla 2009*, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Košiciach č. p.: UHCP-15-4/RHCP-PO-CP-KE-ZVC-2009 zo dňa 5.6.2009 o administratívnom vyhostení žalobkyne z územia Slovenskej republiky a zákaze vstupu na územie SR do 5.6.2012 a odvolanie žalobkyne zamietol .

Z obsahu spisu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán - Oddelenie cudzineckej polície PZ Košice pod č. p: UHCP-15-4/RHCP-PO-CP-KE-ZVC-2009 dňa 5.6.2009 rozhodol o administratívnom vyhostení žalobkyne z územia Slovenskej republiky a zákaze vstupu na územie SR do 5.6.2012.

V dôvodoch rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol, že dňa 5.6.2009 sa žalobkyňa dostavila na oddelenie cudzineckej polície PZ v Košiciach na základe predvolania. Dňa 29.1.2008 sa stala právnickou osobou, konateľkou spoločnosti T. s.r.o. so sídlom v K. Túto skutočnosť neoznámila správne orgánu, čím porušila ust. § 49 ods.1 písm. n/ zákona o pobyte cudzincov a to tým, že jej bol udelený prechodný pobyt za účelom živnostenského podnikania.

Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplynulo, že pri vykonávaní kontroly k obnoveniu povolenia na prechodný pobyt na území SR príslušníkmi Oddelenia cudzineckej polície PZ Košice, žalobkyňa uviedla, že vykonáva podnikateľskú činnosť v M. na hlavnej ulici na prvom poschodí obchodného domu Š. Ďalšou kontrolou bolo zistené, že takáto ulica s popisným číslom v meste M. sa nenachádza a nenachádza sa ani žiaden obchodný dom s názvom Š.

Podľa prvostupňového správneho orgánu sa žalobkyňa k zisteniam správneho orgánu ohľadne zmeny zo živnostenského povolenia na podnikanie ako fyzická osoba na právnickú osobu vyjadrila tak, že ako konateľka spoločnosti si myslela, že pri zmene z fyzickej na právnickú osobu to oznámi príslušný úrad. K miestu vykonávania podnikateľskej činnosti sa vyjadrila, že nepozná presne ulice a myslela si, že tak, ako je H., je aj jej sídlo v M. na H. ulici.

Podľa prvostupňového správneho orgánu neoznámením zmeny účelu pobytu, ktorá účastníkovi konania vyplýva zo zákona o pobyte cudzincov a uvedením nepravdivých údajov v konaní o udelenie povolenia na pobyt žalobkyňa naplnila v zmysle § 57 ods.1 písm. c/ bod 4,5 zákona o pobyte cudzincov dôvod jej administratívneho vyhostenia z územia Slovenskej republiky.

Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom uviedla, že prechodný pobyt na území SR za účelom podnikania jej bol udelený v máji 2007 s platnosťou do mája 2009. V tom čase podnikala na základe živnostenského oprávnenia ako fyzická osoba. Dňa 29.1.2008 bola jednou zo zakladateľov obchodnej spoločnosti T. s.r.o., v ktorej je spoločníčkou aj konateľkou. Túto skutočnosť osobne oznámila na príslušnom živnostenskom úrade v Košiciach, kde jej zároveň toto oznámenie písomne potvrdili.

Po založení a vzniku právnickej osoby zrušila podnikanie ako fyzická osoba, čiže podľa žalobkyne, v žiadnom prípade nedošlo k prerušeniu podnikania, t. j. činnosti, ktorá bola účelom povolenia na pobyt.

Okrem toho žalobkyňa namietala, že o zmene právnej formy podnikania sa mohol správny orgán dozvedieť aj z vlastnej kontrolnej činnosti.

K uvedeniu nesprávneho miesta podnikania došlo podľa žalobkyne nedorozumením, ktoré vysvetlila tým, že tak ako v K. je v centre H., domnievala sa, že je tomu tak aj v M. Trvala na tom, že nikdy neuviedla úmyselne nepravdivý údaj v konaní o udelenie, resp. obnovenie povolenia na prechodný pobyt, poukázala tiež na rečovú bariéru.

Zároveň poukázala na fakt, že spoločnosť T., s.r.o. zamestnáva celkovo 6 občanov SR v trvalom pracovnom pomere, 11 občanov SR na dohodu a z uvedeného počtu v prevádzke v M. zamestnáva 3 občanov SR v trvalom pracovnom pomere, spoločnosť T., s.r.o. nemá žiadne podlžnosti voči SR, daňové a odvodové povinnosti si riadne a včas plní, prevádzka, ktorá sa nachádza v M. je riadne zapísaná v živnostenskom liste.

Žalobkyňa napokon v odvolaní uviedla, že dva roky podniká na území SR, nedopúšťa sa protiprávneho konania, ctí a dodržiava zákony SR, do podnikania investovala nemalé finančné prostriedky, množstvo času a osobného nasadenia. Považuje sa za cudzinca s udeleným pobytom na území SR a nie za nelegálneho migranta, ktorý chce mariť a sťažovať výkon rozhodnutia. Rovnako nesúhlasila s tvrdením správneho orgánu, že na Slovensku nemá žiadnych rodinných príslušníkov. Uvidela, že tu má dvoch bratrancov, s ktorými sa pravidelne stýka a má aj vážnu známosť, s ktorou chce uzavrieť manželstvo.

Žalobkyňa ako dôkazy predložila výpisy zo Živnostenského registra Obvodného úradu Košice č. 820-59538 a č. 820-62501.

Žalovaný napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že mal za preukázané, že tvrdenia žalobkyne sú nepresné a zavádzajúce. Podľa výpisov zo živnostenského registra č. 820-59538 žalobkyňa ukončila svoju podnikateľskú činnosť dňa 31.12.2007 a podľa výpisu z obchodného

registra vl. č. 21133/V obchodná spoločnosť T. s.r.o., táto spoločnosť vznikla dňom 29.1.2009, nebolo teda podľa žalovaného spornou skutočnosťou, že dňa 1.1.2008 zanikol účel, na ktorý jej bol pobyt povolený a tým bol naplnený aj § 49 ods. 1 písm. n/ zákona o pobyte cudzincov. Túto skutočnosť žalobkyňa neoznámila policajnému útvaru, preto v zmysle § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5 zákona o pobyte cudzincov správny orgán vydal rozhodnutie o jej administratívnom vyhostení s určením lehoty na jeho vycestovanie a času zákazu vstupu.

Žalovaný sa stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu, že žalobkyňa uvádzala úmyselne nepravdivé údaje, čím sa dopustila porušenia povinnosti v zmysle § 49 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov a naplnila dôvod administratívneho vyhostenia v zmysle § 57 ods. 1 písm. c/ bod 4/ zákona o pobyte cudzincov.

Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa žalobu, v ktorej namietala, že dôvod na administratívne vyhostenie žalobkyne v zmysle zákona o pobyte cudzincov nie je daný a napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom, nakoľko rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Podľa žalobkyne žalovaný nepreukázal, že z jej strany došlo k úmyselnému uvedeniu nepravdivých údajov. Žalobkyňa dostatočne objasnila, ako došlo k nedorozumeniu (k omylu) v adrese sídla obchodnej spoločnosti, ktoré nemožno považovať za úmyselné konanie, ktorým malo dôjsť k porušeniu povinnosti podľa § 57 ods. 1 písm. c, bod 4 zákona o pobyte cudzincov.

Žalobkyňa namietala, že správny orgán úmyselné porušenie povinnosti účastníka konania nepreukázal a na základe toho rozhodol v rozpore so zákonom.

Žalobkyňa rovnako namietala, že neporušila ust. § 49 ods. 1 písm. n/ zákona o pobyte cudzincov, pretože k zániku účelu pobytu nedošlo, nakoľko naďalej podnikala ako jeden zo spoločníkov spoločnosti T. s.r.o. Ešte pred zánikom živnostenského oprávnenia kontinuálne pokračovala v podnikateľskej činnosti ako spoločník spoločnosti T. s.r.o. Spoločnosť bola zapísaná v obchodnom registri OS Košice dňa 29.1.2008. Živnostenské oprávnenie žalobkyne zaniklo na základe oznámenia o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti (podané dňa 14.2.2008 s dátumom ukončenia podnikania dňa 29.2.2008).

Žalobkyňa ako dôkazy predložila Spoločenskú zmluvu o založení spoločnosti s ručením obmedzeným T. s.r.o. zo dňa 2.1.2008 a Oznámenie o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti zo dňa 14.2.2008, z ktorého je zrejmé, že dátumom ukončenia podnikania živnostenského listu č. OŽR-C/2007/03694-3/CR1 je 29.2.2008.

Z rozsudku krajského súdu, ktorý žalobu žalobkyne zamietol vyplýva, že súd sa stotožnil s námietkou žalobkyne, že úmyselné konanie (uviedenie nepravdivých údajov) jej preukázané nebolo, zamietnutie žaloby však zdôvodnil tým, že dôvody administratívneho vyhostenia uvedené v § 57 ods. 1 písm. c/ pod bodmi 1-7 sú v zákone uvedené samostatne a nie sú vzájomne podmienené.

Podľa krajského súdu pre vydanie rozhodnutia o administratívnom vyhostení postačuje preukázanie, čo i len jedného z dôvodov. V danom prípade bol u žalobkyne preukázaný dôvod administratívneho vyhostenia podľa § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5/ zákona o pobyte cudzincov.

Odvolačí súd sa síce stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého pre vydanie rozhodnutia o administratívnom vyhostení postačuje preukázanie, čo i len jedného z dôvodov uvedených v citovanom ustanovení zákona o azyle, v danom prípade sa stotožnil aj s názorom krajského súdu, že v administratívnom konaní sa nepreukázalo, že žalobkyňa uvádzala úmyselne nepravdivé údaje o sídle spoločnosti, nebolo možné však súhlasiť s právnym posúdením veci, že u žalobkyne bol preukázaný dôvod administratívneho vyhostenia podľa § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5/ zákona o pobyte cudzincov.

V administratívnom konaní totiž nebolo preukázané, že v prípade žalobkyne zanikol účel, na ktorý jej bolo povolený pobyt na území SR.

Je potrebné zdôrazniť, že správny orgán prvého stupňa vo veci rozhodoval dňa 5.6.2009, teda v čase, keď žalobkyňa podnikala na území SR (ako jedna zo spoločníkov a konateľov spoločnosti T. s.r.o., spoločnosť ktorá bola založená spoločenskou zmluvou o založení spoločnosti s ručením obmedzeným zo dňa 2.1.2008, spoločnosť ktorá bola zapísaná do obchodného registra dňa 29.1.2008).

Bolo nesporné, že žalobkyňa v čase rozhodovania správneho orgánu účel, na ktorý jej bol povolený pobyt napĺňala a z predpokladu, z ktorého vychádzal správny orgán, a to, že dňa 1.1.2008 neexistoval účel, na ktorý jej bol pobyt povolený, nebolo možné vyvodiť záver, že bol naplnený dôvod podľa § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5/ v spojení s § 49 ods. 1 písm. n/ zákona o pobyte cudzincov.

Správne orgány, ako vyplynulo z dôkazu, ktorý žalobkyňa predložila v súdnom konaní, túto okolnosť nemali dostatočne preukázanú (z dôkazu, ktorý žalobkyňa predložila, totiž vyplýva, že k zániku podnikania na základe živnostenského listu došlo až dňa 29.2.2008). Správne orgány navyše podľa odvolacieho súdu, dôkaznú situáciu, z ktorej vychádzali nesprávne právne posúdili, pretože nezohľadnili skutočnosť, že v prípade žalobkyne došlo k zmene formy podnikania a aj za situácie, že by bolo preukázané, že dňa 1.1.2008 (nasledujúci deň, t. j. 2.1.2008 totiž podpísala spoločenskú zmluvu o založení obchodnej spoločnosti) v prípade žalobkyňa nejestvovala právna forma, ktorá by ju oprávňovala vykonávať podnikateľskú činnosť či už na základe živnostenského oprávnenia alebo na základe zápisu obchodnej spoločnosti do obchodného registra, bolo potrebné zohľadniť, že všetky aktivity žalobkyne nasvedčovali tomu, že mení len formu podnikania, ale nebolo možné súhlasiť s právnym názorom správnych orgánov, ktorý sa napokon osvojil aj krajský súd, že došlo k zániku účelu, na ktorý jej bol povolený pobyt.

Rovnako sa odvolací súd nestotožnil s názorom krajského súdu, že námietkou žalobkyne, že k zániku jej ohlasovacej živnosti došlo až dňa 29.2.2008 sa nemohol zaoberať, pretože túto námietku neuvádzala v správnom konaní. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, ktorého súčasťou je aj administratívny spis prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že žalobkyňa v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu jednoznačne tvrdila, že až po založení a vzniku obchodnej spoločnosti T. s.r.o. zrušila podnikanie ako fyzická osoba, teda trvala na tom, že nedošlo k prerušeniu podnikania, t. j. činnosti, ktorá bola účelom povolenia na pobyt.

K tomuto dôkazu, preto mal krajský súd zaujať stanovisko, pretože že súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzovaný v skutkových otázkach len tým, čo zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu najmä z hľadiska závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení učinенých správnym orgánom a ak pri tom zistí skutkové či procesné právne nedostatky, môže reagovať jednak tým, že uloží správne orgánu ich odstránenie, nahradenie či doplnenie,

resp. zväží, či tak učiní sám. Vzhľadom na nedostatočne zistený stav veci ako aj na nesprávny právny záver správnych orgánov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu je potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, jednak pre nedostatočné zistenie skutočného stavu veci ako aj z dôvodu, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250l ods. 2 v súvislosti s § 250ja ods. 4 OSP)

Ustálenie okolnosti zániku účelu, na ktorý bol žalobkyni udelený pobyt, bol rozhodujúcou okolnosťou, bez objasnenia ktorej nebolo možné jednoznačne ustáliť, či v danom prípade došlo k zániku účelu, na ktorý jej bolo pobyt povolený.

Podľa § 57 ods. 1 písm. c/ bod 4 zákona č. 48/2002 Z.z. (účinnom do 14.1.2010) policajný útvar administratívne vyhostí cudzinca a určí zákaz vstupu do piatich rokov, najmenej však na jeden rok, v konaní o udelenie povolenia na pobyt úmyselne uvedie nepravdivé alebo neúplné údaje.

Podľa § 57 ods. 1 písm. c/ bod 5/ ak zistí, že účel, na ktorý bolo cudzincovi udelené povolenie na prechodný pobyt, zanikol a že cudzinec túto skutočnosť neoznámil policajnému útvaru.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov ak nie je v tomto zákone alebo v osobitnom predpise ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní.

Rozhodnutie o administratívnom vyhostení cudzinca a určení zákazu vstupu na územie SR je rozhodnutím, ktorým sa významnou mierou zasahuje do nadobudnutých práv cudzinca. Rozhodnutie o administratívnom vyhostení cudzinca a určení zákazu vstupu na územie SR musí byť preto založené na takých podkladoch, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci. Za tým účelom je správny orgán rozhodujúci vo veci, povinný obstarat' potrebné podklady na rozhodnutie a vykonať náležité dokazovanie. **Okrem dôkazov navrhnutých účastníkom konania je správny orgán povinný vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastník konania nenavrhol, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.**

Súd pritom poznamenáva, že vzhľadom na závažnosť zásahu do subjektívnych práv účastníka konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho administratívnom vyhostení a určení zákazu vstupu na územie SR, rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán je pri rozhodovaní viazaný právnym názorom súdu vyjadreným v tomto rozhodnutí.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa si v zákonnej lehote (§ 151 ods. 1 OSP) nevyčísľila trovy konania, súd jej ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 2 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. mája 2010

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová